



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6827/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Ivanka Brletić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvoja Radoša iz Sesveta, Brestovečka ulica 131 D, OIB: 63727786881, zastupanog po punomoćnici Neri Kristini Tuđman, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupanog po punomoćnici Anamariji Udiljak, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. travnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno uz punomoćnicu Neru Kristinu Tuđman, odvjetnicu, te zamjenika punomoćnice tuženika Nikole Dešića, odvjetničkog vježbenika, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 13.2. Ugovora o kreditu broj: 9018322470 od 16. svibnja 2014. sklopljenog između tužitelja Hrvoja Radoša, kao korisnika kredita, i tuženika Privredna banka Zagreb d.d., kao kreditora, koja glasi:

"Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,30% (slovima: jedancijelihtridesetposto) od iznosa kredita. "

II. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. da tužitelju Hrvoju Radošu isplati iznos od 118,56 eur zajedno sa zateznom kamatom od 20. svibnja 2014. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. da tužitelju Hrvoju Radošu nadoknadi parnični trošak u iznosu od 929,64 eur zajedno sa zateznom kamatom od 28. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 16.5.2014. s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj: 9018322470 kojim mu je odobren kredit u iznosu od 15.000,00 eur te koji u čl. 13.2. sadrži odredbu prema kojoj se korisnik kredita obvezuje prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,30% od iznosa kredita pa kako mu je dana 20.5.2014. sukladno toj odredbi naplaćena naknada za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 118,56 eur, a tužitelj ovu odredbu smatra nepoštenom i ništetnom ističući da se radi o tipskom ugovoru koji je unaprijed pripremljen od strane tuženika kao trgovca i o čijim odredbama se nije pojedinačno pregovaralo te da ista uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, sve sukladno odredbama čl. 49., 51. i 55. Zakona o zaštiti potrošača, to ovu ugovornu odredbu predlaže utvrditi ništetnom. Pored toga, tužitelj potražuje povrat isplaćenog iznosa od 118,56 eur zajedno sa zateznom kamatom od 20.5.2014. do isplate, a potražuje i naknadu parničnog troška zajedno sa zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te prigovara naznačenoj vrijednosti predmeta spora navodeći da se radi o sporu za isplatu iznosa od 118,56 eur, a da se deklaratorni zahtjev istaknut uz tužbeni zahtjev na činidbu, u slučaju kada on treba poslužiti samo za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva na činjenje, ne uzima u obzir pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora. Nadalje, tuženik ističe prigovor zastare kondemnatornog zahtjeva te ističe da posljedično ne postoji niti pravni interes za utvrđenjem ništetnosti. Također prigovara i statusu tužitelja kao potrošača te ističe da je ugovaranje naknade za obradu kreditnog zahtjeva u trenutku sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu bilo izrijekom dopušteno odnosno uređeno zakonskim odredbama, a da pored toga prema odredbi čl. 99. Zakona o zaštiti potrošača nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive, a da se u konkretnom slučaju radi upravo o takvoj odredbi pri čemu smatra da nije potrebno navesti točne usluge koje se pružaju s obzirom na to da se priroda stvarno pruženih usluga može razumno shvatiti ili izvesti iz cjelokupnog ugovora. Naime, tuženik tvrdi da je u smislu obrade kreditnog zahtjeva imao troškove koje primjerice predstavljaju operativne troškove, materijalne troškove, troškove trećih strana koje sudjeluju u realizaciji usluge te povezane regulatorne troškove. Nadalje, ističe da je nejasno u kojem dijelu i temeljem kojih kriterija je tužitelj ocijenio da bi predmetna odredba bila ugovorena suprotno načelu savjesnosti i poštenja, a osim toga smatra da predmetna odredba ne uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana kao niti znatniju ekonomsku neravnotežu budući da je riječ samo o 1,30% od vrijednosti cjelokupnog predmeta ugovora. Konačno, tuženik se protivi zahtjevu tužitelja za naknadu troška sastava zahtjeva za dostavu

dokumentacije u svezi s kreditom te trošku javnobilježničke pristojbe za ovjeru punomoći smatrajući takve troškove nepotrebnim za vođenje ove parnice, a protivi se i zatraženom tijeku kamata jer tužitelj nije dokazao da bi tuženik bio nepošteni stjecatelj. Slijedom svega navedenoga, tuženik predlaže tužbeni zahtjev odbiti te potražuje naknadu parničnog troška.

3. Vezano uz prigovor tuženika da je tužitelj vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.445,79 eur naznačio očito suviše visoko imajući u vidu da kondemnatornim zahtjevom potražuje samo iznos od 118,56 eur, sud je temeljem odredbe čl. 40. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u daljnjem tekstu: ZPP) na pripremnom ročištu održanom dana 16.2.2026. rješenjem (stranica 140) kao vrijednost predmeta spora odredio upravo iznos od 1.445,79 eur imajući u vidu da je tužitelj pored kondemnatornog tužbenog zahtjeva postavio i deklaratorni tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe za kojeg vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.327,23 eur nije naznačena suviše visoko, posebno imajući u vidu da tužitelj na glavicu od 118,56 eur potražuje i zatezne kamate i to od 20.5.2014., dakle, za razdoblje više od 11 godina.

4. U tijeku postupka izvršen je uvid u dokumentaciju priloženu uz tužbu (stranica 8-22) te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke (stranica 142 i 143).

5. Tužbeni zahtjev je osnovan u cijelosti.

6. U ovoj pravnoj stvari nije sporno da su stranke sklopile Ugovor o kreditu broj: 9018322470 od 16.5.2014. (stranica 8-13, u daljnjem tekstu: Ugovor o kreditu) i to na iznos od 15.000,00 eur u protuvrijednosti u kunama obračunato po srednjem tečaju za eur tečajne liste Hrvatske narodne banke na dan korištenja kredita, a da je u čl. 13.2. toga Ugovora o kreditu određeno da se korisnik kredita obvezuje prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,30% od iznosa kredita.

7. Sporno je, je li navedena odredba predmetnog Ugovora o kreditu nepoštena u smislu odredbi Zakona o zaštiti potrošača, a slijedom toga i ništetna odnosno je li tuženik dužan navedeni iznos vratiti tužitelju i to zajedno sa zatraženom zateznom kamatom od dana izvršene isplate te je li za navedeno potraživanje nastupila zastara s obzirom na to da je tuženik istakao prigovor zastare. Pored toga je sporno ima li tužitelj status potrošača.

8. Tužitelj u svom iskazu (stranica 142 i 143) navodi da je predmetni Ugovor o kreditu sklopio radi kupnje vozila koje mu je bilo potrebno za njegovu obitelj s time da nije bio vlasnik niti obrta niti trgovačkog društva kao niti OPG-a niti je ovo vozilo ikada koristio netko tko je bio vlasnik obrta, trgovačkog društva ili OPG-a. Tvrdi da mu je predložen već pripremljen ugovor o kreditu tako da nije bilo nikakvog pregovaranja o pojedinim ugovornim odredbama, a kako predmetni Ugovor o kreditu nije niti čitao, to niti ne zna da je bila ugovorena njegova obveza plaćanja naknade za obradu kreditnog zahtjeva pri čemu tvrdi da mu niti zaposlenik tužene banke nije o toj naknadi ništa govorio, već mu je samo rekao da s tim ugovorom ode k javnom bilježniku radi

potpisivanja istoga. Navodi da mu je ova naknada naplaćena pri isplati odobrenih sredstava.

9. Ovakav iskaz tužitelja iz kojeg jasno proizlazi da se o spornoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, već da je ista sastavni dio predmetnog tipskog ugovora te da je bila uvjet sklapanja istog pa slijedom navedenoga nije niti bilo moguće tužitelja na njegov zahtjev osloboditi plaćanja ove naknade ili ju eventualno umanjiti s time da tužitelju nije pojašnjeno na što se ista zapravo odnosi i zašto iznosi baš 1,30% od sredstava koji su mu odobreni, sud je prihvatio kao istinit jer je isti iznesen uvjerljivo i logično.

10. Nadalje, uvidom u predmetni Ugovor o kreditu (stranica 8-13) utvrđeno je da u istome nije navedeno od čega se sastoji navedena naknada i zašto je određena upravo u navedenom postotku od sredstava koji su tužitelju odobreni pa kako je odredbama čl. 49. st. 1. i 2. te čl. 50. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 41/14, u daljnjem tekstu: ZZP) propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača pri čemu se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te stoga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca, uz napomenu da je odredbom čl. 52. ZZP-a propisano da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene samo ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, iz čega proizlazi da su nepoštene one odredbe ugovora koje su nejasne, koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive, dok je uvidom u spornu odredbu predmetnog Ugovora o kreditu utvrđeno da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora koja odredba je nerazumljiva i nedorečena, to je sud, slijedom svega navedenoga, spornu odredbu iz čl. 13.2. predmetnog Ugovora o kreditu utvrdio ništetnom pa je odlučeno kao pod točkom I. izreke, dok je pod točkom II. izreke naloženo tuženiku da tužitelju isplati iznos od 118,56 eur tj. da mu vrati ono što je od njega primio na temelju takve ništetne ugovorne odredbe u smislu odredbe čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, u daljnjem tekstu: ZOO) na koji iznos je tužitelju priznato pravo na zatezne kamate od 20.5.2014. do isplate temeljem odredbe čl. 1115. ZOO-a kojom je propisano da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva, imajući pri tome u vidu da je tuženik u konkretnom slučaju bio nepošteni stjecatelj.

11. Naime, tuženik je na ročištu 16.2.2026. (stranica 140) naveo kako nije sporno da je tužitelju predmetna naknada naplaćena 20.5.2014. i to u iznosu od 900,00 kn kao što je to navedeno i u dopisu tuženika od 14.10.2025. (stranica 16) s time da je u tom dopisu navedeno da je to kunska protuvrijednost iznosa od 118,56 eur pa tužitelj sukladno tome i potražuje povrat iznosa od 118,56 eur.

12. Pri tome sud nije prihvatio navod tuženika da bi tužitelj trebao posebno dokazivati svojstvo potrošača smatrajući da je na njemu teret dokaza o tome. Naime, tužitelj u svom iskazu navodi da je predmetni Ugovor o kreditu sklopio za kupnju vozila koje mu je bilo potrebno za osobne potrebe njega i njegove obitelji, dok iz predmetnog

Ugovora o kreditu (stranica 8-13) jasno proizlazi da ga je on u svojstvu korisnika kredita sklopio kao fizička osoba pa iz navedenoga nikako ne proizlazi da bi tužitelj ovaj odobreni kredit koristio za neke druge tj. nepotrošačke svrhe, a ako tuženik ima saznanja da tužitelj isti nije koristio isključivo za potrošačke svrhe, tada je teret dokaza na njemu, a ne na tužitelju jer isti ne može dokazivati negativne činjenice.

13. Sud je odbio tuženikov prigovor zastare imajući u vidu da prema zauzetom pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-47/2020-2 od 30.1.2020. zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO-a kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći tek od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora pa kako je ništetnost navedene odredbe predmetnog Ugovora o kreditu u konkretnom slučaju utvrđena tek ovom presudom, to opći zastarni rok od pet godina, koji se u ovom slučaju primjenjuje temeljem odredbe čl. 225. ZOO-a, nije još niti počeo teći.

14. Odluka o trošku postupka donijeta je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, a isti se odnosi na zastupanje tužitelja po punomoćniku odvjetniku koji je određen temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br.138/23) i to temeljem Tbr. 7. toč. 1. za sastav tužbe u iznosu od 200,00 eur (100 bodova x 2,00 eur), temeljem Tbr. 8. toč. 1. za sastav podneska od 13.1.2026. u iznosu od 200,00 eur (100 bodova x 2,00 eur), temeljem Tbr. 9. toč. 1. za zastupanje na ročištima 16.2.2026. i 15.4.2026. u iznosima od po 200,00 eur (100 bodova x 2,00 eur) te temeljem Tbr. 36. toč. 3. za sastav dopisa tuženiku od 19.9.2025. (stranica 14) u iznosu od 50,00 eur (25 bodova x 2,00 eur) što ukupno iznosi 850,00 eur, dok trošak sudske pristojbe na tužbu iznosi plaćenih 26,55 eur, a trošak sudske pristojbe na presudu iznosi 53,09 eur pa to onda sveukupno iznosi 929,64 eur koliko je tuženiku pod točkom III. izreke i naloženo da mu nadoknadi na ime parničnog troška zajedno sa zateznom kamatom od 28.5.2026. tj. od dana donošenja odluke o trošku do isplate i to temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a. Pri tome tužitelju nije dosuđen trošak javnobilježničke pristojbe za ovjeru punomoći u zatraženom iznosu od 7,50 eur iz razloga što tužitelj ni sa čime nije dokazao da je takva ovjera bila neophodna imajući u vidu da to nije vidljivo iz dopisa tuženika od 14.10.2025. (stranica 16), a osim toga tužitelj nije niti dostavio u spis navedenu punomoć iz koje bi bilo vidljivo da je ista ovjerena od strane javnog bilježnika te da mu je za navedeno naplaćena javnobilježnička pristojba u zatraženom iznosu od 7,50 eur.

15. Tužitelju su sve zatezne kamate dosuđene po stopi koju određuje čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Zagrebu, 28. svibnja 2026.

Sutkinja:
Ivanka Brletić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba. Žalba se podnosi putem ovoga suda županijskom sudu pisano u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

- punomoćnici tužitelja
- punomoćnici tuženika

Broj zapisa: **9-30888-afbc3**

Kontrolni broj: **0ceb4-22bb8-a0469**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.